

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De alexandro. ca. iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

dus in sacerdotiū. Post arsam regnauit filius eius darius. Hic p̄fecit regionib⁹ trās flu-
men saraballā de genere curbeoz, ex quib⁹
samarite descendērunt. Erat autem iādo frater ma-
nas̄ ad p̄ficiatū anhelās, ppter qđ ysach
am filiā saraballe ducit yore. Cūq; ministrā
ret in sacerdotio indignati sunt bieroslymi-
te, et inbēbat eū recedere ab ypare, aut nō in-
troire sc̄nariū. Itaq; manassen cū ypare trās-
tulit se ad socerū suū. Qui pollicit⁹ est ut edi-
ficaret ei templū istar hierosolymoz, sup mō-
te garizim, sed hoc cū sentīta regis darij fas-
ciendū erat. Interā autē p̄dīdit ei abīsam vel
abiglā qui ē mediterrane⁹ vic⁹ tyroz, et insi-
gnis. Et trāsterrūt ad manassen p̄les d̄ hie-
rosolymitis q̄b saraballa pecūias m̄strabat,
terrā colendā deputabat et habitationē.

Incidentia

Eo tpe māl⁹ torquat⁹ p̄sul romanoz fili-
um suum virgis cesum securi p̄cussit, qđ con-
tra imperiū cōsulū cum hostib⁹ pugnauerat
et nō expugnauerat

De alexandro. Caplīm. III.

Er idēz tempus

p̄ philipp⁹ rex macedonū q̄ isidō-
as p̄empr⁹ ēa pausantia: trahen-
te gen⁹ ab horreto. Lui succēslit alexāder si-
li⁹ el⁹ adoptiū⁹, qđ legiſ notanabi fili⁹ yicel-
mū agēs annū. Qui yolēs obīcre syriā trās-
yū bellespontū. Et cōgregati sunt aduersus
eū duces darij q̄ erāt trās flumē, et sup gra-
nicū flumū expugnauit eos. Luiq; p̄currīt et
lidiā et iconā quenit ad loca pāphillie. Tūc
darij fili⁹ arsam electū collegit exercitū et
trāsūt eū frate⁹ et montē cilicetaurū sperās
in cilicia macedones expugnare. Tūc gau-
sus ē saraballa putās qđ post victoriā occur-
reret dario, et edificationē tēpli ab eo impe-
traret qđ pollicit⁹ erat genero suo. Ipe qđē lō-
geūs a pl̄is vacabat. Sz aliter q̄s speraret e-
uenū. Hā vīc⁹ est darij a macedonib⁹ et ca-
pta matre el⁹ ypare et filijs ad pl̄as fugiēs
temeauit cū paucis. Tūc alexāder ec̄pit aspi-
rare ad monarchiā orientis, et intrās syriā ce-
pit damascū, et subiungata sidone tyru obside-
bat. Tūc saraballa eligēs de suis, viii, milia
i alexādriā, p̄fecit⁹ est in auxiliū. dices se libe-
tius obsequi ei q̄dario, et q̄ loca p̄stituta s̄b
potestate sua ei cōtraderet, et grāte suscepit⁹ ē
ab alexādro. Preterea dixit ei se habere gene-

rū manassen fratrē p̄ncipis sacerdotiū gēis
iudee, multosq; alios cū eo p̄sentes ere age-
te quos velle aiebat sub eo tēplū p̄stitutū lo-
cis edificare qđ profuturū alexādro testaba-
tur, qđ potētia iudeoz i duo diuisa nō rebels
laret. Cōcedēte p̄o alexādro om̄i studio edi-
ficiavit saraballa tēplū

et altare qđ p̄mālit yl. Ecce tertio legiſ
qđ ad destructionē fas. plū edificatiū a salo-
ctā p̄ romanos, et in eo mone i hiebz i egypto
manassen p̄stitutū p̄o/ p̄to, et hā saraballa

tificē. Porro dū alexā-
der erat i obsidiōe tyri: scripsit eplām ad p̄n-
cipes sacerdotiū in hierusalē: inuitās eū vi-
bi p̄beret auxiliū, et exercitui venalia p̄pan-
ret, et redderet sibi tributa que p̄r⁹ darij p̄fe-
rebat. Et rūdūt iudus se darto sacramentiō
dāsse, nec eo vluētē posse trāscēdere p̄stituta
Tūc cōminat⁹ est alexāder gēt iudeoz qđ
eu disceret q̄libo dēberet p̄stituta fuare. Tūc
iūctis agger ibo tyru fecit cōtinente, i, cū p̄
eset insula fecit cā cōtermīnā terre, q̄ vasta
ta gaza obseruit. Et mortu⁹ est saraballa. Ale-
xāder autē capta gaza i hierosolymā festina-
bat. Et timetēs iudei clamauerunt ad dñm
āmolabāt hostias, et iudus orabat pro gēt.
Quicū post sacrificiū obdormiuit, p̄cepti
ei de⁹ vt cōsideret, sericisq; id est, cōtinēti
ūstatē ornaret, et ip̄e p̄ficialib⁹ indu⁹, et re-
liq; sacerdotes cuz eo legitimis stolis induit
obuia exiret alexādro. Et surgens a sopore
oraculū oīb⁹ idicauit. Audētis nō lōge esse
a ciuitate alexādriū, p̄cessit cū sacerdotib⁹ et
iūū multitudine sacra, ad locū q̄ saphim ap-
pellaſ, qđ latine trāstūtū scopulū sonat, vnde
hierosolyma et tēplū dñi videri potuissat. Et
factū est p̄tra spem omnū qui sequebāt re-
gem. Hā alexāder intuens antīsticē p̄fici-
cali stola ūsignē, et sup cydarūm laminā aure
am in qua scriptū erat nomē dei descedit de
equo, et adiit cū sol⁹, et no mē dei adorauit,
pontificē veneratus ē. Et obistupuerit p̄lio-
cipes exercitus et iūdificatiā regis mentē pu-
tauerūt. Solus pathem⁹ q̄liuit ab eo cur
sacerdotem gentis iudee adorasse. Et trādūt
Hō hūc adorauit sed deū, cui p̄ncipiatū sa-
cerdotiū gerit. Hā p̄ somniū i tali habitu de-
uz p̄, p̄cet adhuc i licea ciuitate macedonicē
cōstitutus. Dūq; mecū cogitarē, vnu asiam
possem obtinere iūsit me fidere. Hā ip̄ec
erētū mēū p̄ducet et p̄larum, mibi tradat

Hester

principatū. Hunc autē primo vidi in hoc sa
cerdote ipius effigiē, et que mihi pmisit pro
uētura cōfido, et ppterēa dēū adorauī, et ho
mīnē veneratus sum. Et ingressus est vibē
alexander, et in tēplo sacrificauit deo fm sa
cerdotis ostensionē. Et attulerūt et dantele, ī
q̄ scriptū erat, quēdā grecorū pdstūr persar
potentiam, et arbitrans de se scriptū esse ga
vissus est. Et in crastinū conuocans populu
iussit petere que vellent. Si ipis petentib⁹ cō
cesserūt iudeos vbiq̄ patrīs vt legib⁹, et septi
mū annū sine tributis esse, ppter sabbatū tre
q̄ septimo anno nō colebat terra. Et exinde
ad alias ciuitates pfectus est. Tūc samarite
videntes eius munificentia circa iudeos co
gnatos se dicerūt cē iudeoz: origine suā ab
efraim et manasse recensentes. Et postulaue
rūt vt templū eoz in garizim honoraret, qđ
in redditū se factuz pmisit. Tūc peterēt ab eo
felixationē, vii. annū, qui sunt qui essent. Et
dicerūt se hebreos Tūc adderet vtrū cēnt
iudei, negauerūt se iudeos esse. Et respōdit,
Iudeis tantū hec cōcessi. Porro nos sub si
lentio p̄t̄simus, qualiter alexāder daturū
vicit et porū, et quomō cōsuluit arbores so
lis, et lune, et cetera am
miratōe digna, que p̄ Arbores solis et lus
ceptoz suo aristoteli ne Tūc sol oriebas
p̄ plām indicauit ad tur et splendor sum
ea que circa populuz mitatē arboz tangē
bat vbiq̄ ad radices
dei gesta sunt festinā
tes, concutiebant, et tūc
responsuz dabatur

interrogantib⁹, vbi alecāder de vroze et suis
recepit et de morte sua si babylonē intraret, et
ita faciūt ēa sorore. Sacerdotes ho qui erāt
vientes pomis arboz solis et lune quadrin
gentos annos viuebant,
De reclusione decē tribūnū et morte alexā
dri Caplīm. V.

Taq̄ cū venis

set alecāder ad mōtes caspios
misserūt ad eū filiū captiuitatē de
cem tribūnū. Et edicto em tenebāt egredi nō
licere postulātes ab eo egredēti licetā. Cū
q̄quelūset causam captiuitatēs, accepit eos
recessisse apte a deo israel, vitulīs aureis im
molādo et p̄ prophetas dei pdictū rē eos a cas
priuitate nō reddituros. Tūc respōdit q̄ art⁹
eos includeret. Tūc angusta viaz obstruc

ret molib⁹ b̄stumina t̄s vides labore huma
num non sufficere oravit dēū istūl ut op̄ illō
cōpletet. Et accesserunt ad se inuicē p̄rupta
montū, et faci⁹ est locus īmeabilis. Ex quo
liquido apparet nō esse del volūtate ut exēat.
Egredētū circa finē mūndū: magnā hoīm
stragem facturi. Et vt ait iosephus, De⁹ qđ
factur⁹ ēp fidelib⁹ suis si tantū fecit p̄ infide
li. Tūc rediūset alexander ī babylonē sūpto
veneno vsum lingue amisi, et extremā volū
tate suam scripto exp̄essit. Et noluit monar
chīa suā in aliquē transſferre ne aliquis par
ei ī potētia ap̄d posterōs legeret, et xij. q̄s ab
adolescētia sua socios habuerat regni succes
sores īstituit. Hec autē institutio nō stetit. Nā
tūj. ex his tantū alijs abiecti regnauerūt, si
cut in historiā daniel est p̄rehēsum. Doz
tuus est autē cū esset anno x, xxi. duoz, et xii.
annis regnauit. Et dīz a q̄busdā q̄. xii. alexā
driās edificauit p̄ nūero ānoz q̄b̄ regnauē
rat. Ipe in amore cōdidit parathonū, i. vnu
tis sue īdictiū, s. arcū triumphale

De phtholomeo sother. Caplīm. VI.

Regnauit post

cū in egypto phtholome⁹, q̄ regno
minat̄ est sother. Qui cū regno
uo adieciſſet syrlā, apposuit ut adiūceret et iu
deā. Et ascēdens ī hieſtū die sabbati, scīēs
ea die iudeos arma nō moruros sub simula
tione sacrificādi deo: nullo p̄radicente ira
uit. Unū fm iosephū vt ait ouidius, saba tar
chīdes iudeos ridiculos appellauit, q̄ p̄ su
perfīua ſup̄ſtitione graue dominū ſuſtinue
rūt. Phtholome⁹ nāq̄ mīlos de iudea et gari
zīn captiuos trahēs ad egyptū rediūt. Et vē
ditōi exponēs eos a negotiatorib⁹ nationū
distracti ſint et diſpersi. Et p̄ hāc captiuitatē
licet nō fuerit generalis, diſfusus diſp̄ſi ſit
in natīōes. Unū ī acīb⁹ aplōz legiſ couenit
se ī hieſtū iudeos ex omni natīōe q̄ ſub
celo est. Iado p̄tīſci ſuccēſſit fili⁹ el̄ onias
cui ſuccēſſit fili⁹ eius ſimon iust⁹, cui ſuccēſſit
frater ſuus eleazar⁹, p̄ onia filio ſimoniſ
adūc puerō.

Incidentia.

Eo tpe apl⁹ claud⁹ cē ſrome claruit, q̄
aquaſ claudias, alſ calidas induxit, et viaz
apiam ſtrauit. Theoz
phras⁹ ph̄s claruit, q̄ Quia p̄ hoc nūez
a diuinitate loq̄ndi vt ait cīm̄ dep̄hendūt.